

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5Cb/13/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119255739
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:6119255739.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Emíliou Mišenkovou v sporovej veci žalobcu: NK.SERVIS s.r.o., so sídlom Smolník 477, 055 66 Smolník, IČO: 45 656 789, právne zastúpeného: JUDr. Roman Škerlík, advokát, so sídlom Letná č. 61, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 42 109 264, proti žalovanému: GP-TRANS, spol. s r.o., so sídlom: Plavnica 22, 065 45 Plavnica, IČO: 36 516 732, právne zastúpenému: Peter Farkaš, advokátska kancelária spol. s r.o., IČO: 36 855 928, so sídlom Puškinova 16, 080 01 Prešov, v konaní o zaplatenie 2.483,99 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žiadna zo sporových strán **n e m á** na náhradu trov konania **p r á v o** .

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na Okresný súd Banská Bystrica návrh na vydanie platobného rozkazu voči žalovanému na zaplatenie sumy 2.483,99 eur s príslušenstvom. Návrh odôvodnil tým, že žalobca na základe dohody so žalovaným poskytol žalovanému prepravné služby, za ktoré vystavil žalovanému faktúru č. XXXXXX na sumu 1.996,49 eur, splatnú dňa 24.12.2017 a faktúru č. XXXXXX na sumu 1.183,99 eur, splatnú dňa 29.12.2017. Žalovaný čiastočne uhradil faktúru č. XXXXXX dňa 10.8.2018 v sume 696,49 eur. Ku dňu podania návrhu žalobca eviduje voči žalovanému pohľadávku v celkovej výške 2.483,99 eur. Žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžných faktúr listom zo dňa 27.11.2018. Nakoľko napriek výzve žalobcu žalovaný doposiaľ neuhradil žalovanú istinu, žiadal, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal mu náhradu trov konania. Okresný súd Banská Bystrica platobným rozkazom sp. zn. 14Up/367/2019 zo dňa 29.4.2019 návrhu žalobcu v celom rozsah vyhovel.

2. Žalovaný v zákonnej lehote podal odpor, ktorý odôvodnil tým, že nárok žalobcu v rozsahu, ako si ho žalobca uplatňuje, neuznáva čo do výšky ani do dôvodu, nestotožňuje sa so skutkovými tvrdeniami žalobcu. Namietal, aby zo strany žalobcu došlo k vykonaniu prepravy spôsobom, ako opisuje žalobca v návrhu na vydanie platobného rozkazu. Popis prepravy, ktorý je špecifikovaný vo faktúrach, nezodpovedá skutočnosti a z tohto dôvodu neuznáva sumu, ktorú si žalobca uplatňuje voči žalovanému v návrhu na vydanie platobného rozkazu. Vo vzťahu k nároku, ktorý si žalobca uplatňuje od žalovaného v tomto konaní, vzniesol námietku premlčania, nakoľko premlčacia doba pri právach z prepravy je jeden rok. Nakoľko žalovaný neuznáva pohľadávku žalobcu čo do dôvodu a do výšky, žiadal aby súd vo veci nariadil pojednávanie.

3. Okresný súd Banská Bystrica dňa 9.7.2019 postúpil vec Okresnému súdu Stará Ľubovňa.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovaného uviedol, že žalovaný na odôvodnenie odporu neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by závažným spôsobom spochybnili žalobcom uplatnený nárok a nedoložil

žiadne listinné dôkazy na osvedčenie svojich tvrdení. Žalobca súdu predložil objednávku služieb, ktorú žalovaný nepopiera. Taktiež vystavené faktúry žalovaný nikdy nerozporoval a ani ich nevrátil žalobcovi ako neoprávnené. Naopak, žalovaný uhradil dňa 10.8.2018 sumu 696,49 eur, čím v zmysle § 407 Obchodného zákonníka uznal svoj záväzok voči žalobcovi. Námietku premlčania vznesenú žalovaným považuje za nedôvodnú. Tvrdí, že vzhľadom na povahu subjektov, ktoré majú status podnikateľa a vzhľadom na to, že uplatnený nárok sa týka podnikateľskej činnosti, je potrebné vychádzať zo všeobecnej 4-ročnej premlčacej doby v zmysle Obchodného zákonníka. Rovnako má za to, že je nedôvodná aj námietka premlčania vznesená žalovaným o premlčaní práva žalobcu podľa článku 32 Dohovoru CMR. V prípade, ak by bol súd opačného názoru a považoval za dôvodné aplikovať ustanovenia Dohovoru CMR o premlčaní aj na žalobcom uplatnený nárok, žalobca poukazuje na trojročnú premlčaciu dobu v zmysle článku 32 Dohovoru CMR stanovenú pre prípad úmyslu. Nakoľko žalovaný faktúry obdržal, vedie ich vo svojom účtovníctve, uviedol ich v kontrolnom výkaze DPH, bol na ich zaplatenie vyzvaný a napriek tomu ich bez riadneho dôvodu doposiaľ riadne nezaplatil, ide o úmyselné konanie na strane žalovaného, na ktoré je potrebné aplikovať trojročnú premlčaciu dobu.

5. Žalovaný vo vyjadrení k replike žalobcu uviedol, že sa nestotožňuje s vyjadreniami žalobcu, zotrváva na svojom vyjadrení, že nárok žalobcu neuznáva čo do dôvodu ani do výšky, má za to, že odpor náležite odôvodnil, trvá na vznesenej námietke premlčania, pretože má za to, že je dôvodná. Považuje za dôvodné aplikovať na žalobcom uplatnený nárok ustanovenie § 108 Občianskeho zákonníka v platnom znení, podľa ktorého sa práva z prepravy premlčujú za jeden rok s výnimkou práv na náhradu škody pri preprave osôb a taktiež čl. 32 Dohovoru CMR, podľa ktorého sa nároky z prepráv, na ktoré sa vzťahuje tento Dohovor CMR, premlčujú za jeden rok. Navrhol, aby súd žalobu zamietol a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

6. Súd na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie na deň 28.2.2020, na ktorom rozsudkom pre zmeškanie žalovaného uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 1.183,99 eur spolu s úrokmi zo omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur, v prevyšujúcej časti žalobného návrhu, a to v sume o zaplatenie 1.300,- eur konanie zastavil a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Na podklade odvolania žalovaného odvolací súd uznesením sp. zn. 6Cob/56/2020-171 zo dňa 6.10.2020 odmietol odvolanie žalovaného proti výrokom II., ktorým čiastočne zastavil konanie a IV., ktorým vrátil žalobcovi časť zaplateného súdneho poplatku a v ostatnej časti výrokov I. a III. zrušil rozsudok a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd konštatoval, že neboli splnené všetky zákonom požadované kumulatívne podmienky na vydanie kontumačného rozsudku na pojednávaní podľa § 274 CSP, preto na základe uvedeného rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch, ktorým žalobe čiastočne vyhovel a rozhodol o náhrade trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. Súd prvej inštancie nariadil pojednávanie na prejednanie predmetnej veci na deň 4.12.2020.

9. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 4.12.2020 uviedol, že námietka premlčania, vznesená žalovaným, je nedôvodná. Má za to že, premlčacia lehota jeden rok, ktorá je stanovená v Dohovore CMR, v zmysle gramatického a aj systematického výkladu, sa vzťahuje na nároky, ktoré sú nárokmi podľa čl. 17 Dohovoru CMR, medzi ktoré nárok na zaplatenie peňažnej sumy z prepravy nepatrí, preto na prejednávanú vec nie je možné aplikovať Dohovor CMR. Pokiaľ by súd bol toho názoru, že je potrebné vychádzať z Dohovoru CMR, pokiaľ ide o premlčanie práva žalobcu, poukázal na ustanovenie Dohovoru CMR, ktorý uvádza 3-ročnú premlčaciu dobu v prípade úmyslu, pretože má za to, že žalovaný úmyselne túto sumu neuhradil. Ďalej poukázal na to, že žalovanému bola známa existencia faktúr, tieto mu boli doručené, vniesol ich do svojho účtovníctva, uviedol ich v kontrolnom výkaze DPH, čo napokon aj sám žalovaný uviedol v odpore. Žalovaný bol taktiež písomne vyzývaný na zaplatenie, teda je vylúčené, že by konal nedbanlivostne. Napokon, pokiaľ žalovaný vykonal čiastočné úhrady, žalobca má za to, že v zmysle § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka v spojitosti s § 323 Obchodného zákonníka tým uznal záväzok, ktorý mal voči žalobcovi. Žalobca ďalej poukázal na to, že jeho právny vzťah so žalovaným vznikol na základe dohody. Žalovaný vystavil dňa 14.11.2017 objednávku č. 1/2017-NK, s predmetom plnenia - preprava na trase: Zsujta - ZAPA Košice v sume 2,34 eur/t s termínom realizácie november - december 2017. Žalobca túto objednávku akceptoval, čo potvrdil vykonaním požadovaného plnenia a následne vystavením faktúr. Niet sporu o tom, že medzi žalobcom a žalovaným vznikla dohoda,

ktorá predstavuje právny titul vzniku záväzku žalovaného, na základe ktorého je žalovaný povinný plniť. Obsahom záväzku žalovaného je zaplatiť žalobcovi zaplatiť dohodnutú cenu (2,34 eur/t), za prepravy na trase Zsujta - ZAPA Košice, vykonané v období november - december 2017. Faktúra č. XXXXXX a faktúra č. XXXXXX majú ten istý právny základ, právny titul, teda vychádzajú z tej istej zmluvy (dohody) - objednávky vystavenej žalovaným a akceptovanej žalobcom, vzťahujú sa na to isté plnenie, za obdobie uvedené v objednávke, v dohodnutej cene. Žalobca má za to, že žalovaný doposiaľ vykonanými platbami uznal svoj záväzok zaplatiť žalobcovi odmenu za prepravu, ktorú si objednal objednávkou č. 1/2017 - NK, čiže úhradou vykonanou dňa 10.8.2018 uznal svoj záväzok voči žalobcovi v celom rozsahu tak, ako vyplýva z faktúry č. XXXXXX a XXXXXX a svoje konanie žalovaný zdupľoval aj následnými úhradami. Podľa jeho názoru účinky uznania záväzku platbami, ktoré žalovaný doposiaľ uskutočnil je potrebné vzťahovať na obe faktúry (XXXXXX a XXXXXX), nakoľko sa týkajú toho istého záväzku žalovaného z toho istého právneho titulu. Žalobca si preto uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 1.183,99 eur spolu so zodpovedajúcim úrokom z omeškania a nárok na plnú náhradu trov konania, tak ako táto suma ostala predmetom sporu po rozhodnutí odvolacieho súdu.

10. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 4.12.2020 zotrval na vnesenej námietke premlčania a má za to, že táto je dôvodná. Poukazuje na to, že na podporu týchto tvrdení poskytli judikátnu, ktorá čerpá z dovolacích rozhodnutí NS SR, kde v rozpore s tým, čo tvrdil právny zástupca žalobcu, nie sú ani nároky na odplatu za prepravné vyňaté z tej jednoročnej lehoty podľa dohovoru CMR. Pokiaľ žalobca chcel argumentovať o tom, že tu boli dôvody, ktoré by založili inú lehotu, z dôvodov nejakých úmyslov, k tomuto uviedol, že je procesnou povinnosťou žalobcu dokázať, že na stane žalovaného mohol byť nejaký úmysel o tom, že by žalovaný tú faktúru nechcel od počiatku zaplatiť. Nestotožňuje sa ani s tým, že by formou platieb došlo k založeniu novej lehoty, je otáznosť, či 4-ročnej alebo zase len 1-ročnej lehoty, do ktorej by sa tak, či tak za týchto predpokladov žalobca nezmestil. Avšak trvá na tom, že žalobcovi padla jednoročná lehota, ktorú nevyužil a je nutné túto žalobu zamietnuť.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový:

11. Dňa 14.11.2017 si žalovaný objednávkou č. 1/2017-NK objednal u žalobcu vykonanie prepravy na trase Zsujta - ZAPA Košice za cenu 2,34 eur/t a s termínom realizácie november - december 2017. Na základe uvedenej objednávky žalobca poskytol žalovanému prepravné služby a za vykonanie prepravy v období od 20.11.2017 do 24.11.2017 vystavil žalovanému faktúru č. XXXXXX na sumu 1.996,49 eur, splatnú dňa 24.12.2017 a za vykonanie prepravy v období od 27.11.2017 do 29.11.2017 vystavil žalovanému faktúru č. XXXXXX na sumu 1.183,99 eur, splatnú dňa 29.12.2017. Žalovaný čiastočne uhradil faktúru č. XXXXXX dňa 10.8.2018 v sume 696,49 eur. Žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžných faktúr listom zo dňa 27.11.2018, avšak žalovaný požadovanú sumu neuhradil a preto sa žalobca domáhal svojho nároku podaním žaloby na súd. Ku dňu podania návrhu žalobca evidoval voči žalovanému pohľadávku v celkovej výške 2.483,99 eur. Po podaní žaloby žalovaný uhradil ešte sumu 1.300,- eur, teda spolu so sumou, ktorú zaplatil pred podaním žaloby vo výške 696,49 eur, zaplatil žalovaný žalobcovi sumu 1.996,49 eur (696,49 eur + 1.300,- eur), čo zodpovedá sume uvedenej vo faktúre č. XXXXXX. Napokon aj žalobca v podaní zo dňa 27.2.2020 uviedol, že uvedené platby započítal na úhradu faktúry č. XXXXXX a v tejto časti zobrať žalobu späť. Zvyšok sumy zo žalobcom uplatneného nároku, t. j. sumu 1.183,99 eur (faktúra č. XXXXXX) žalovaný žalobcovi doposiaľ neuhradil. Žalovaný vo vzťahu k tomuto nároku žalobcu vzniesol námietku premlčania s poukazom na ustanovenia čl. 32 Dohovoru CMR, keďže má za to, že na daný prípad sa vzťahu úprava premlčacej lehoty podľa tohto Dohovoru CMR, teda jednoročná premlčacia lehota.

Zákonné ustanovenia aplikované vo veci a právne posúdenie:

12. Podľa § 1 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „ObZ“) tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

13. Podľa § 1 ods. 2 ObZ právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

14. Podľa § 261 ods. 1 ObZ táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejme s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 610 ObZ zmluvou o preprave veci sa dopravca zaväzuje odosielateľovi, že prepraví vec (zásielku) z určitého miesta (miesto odoslania) do určitého iného miesta (miesto určenia) a odosielateľ sa zaväzuje zaplatiť mu odplatu (prepravné).

16. Podľa § 625 ods. 1 ObZ dopravcovi prislúcha dohodnutá odplata, alebo ak nebola dohodnutá, odplata obvyklá v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na obsah záväzku dopravcu.

17. Podľa § 625 ods. 2 ObZ dopravcovi vzniká nárok na prepravné po vykonaní prepravy do miesta určenia, ak zmluva neurčuje za rozhodnú inú dobu.

18. Podľa § 387 ods. 1 ObZ právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

19. Podľa § 397 ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

20. Podľa § 323 ods. 1, 2 ObZ ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania. Tieto účinky nastávajú aj v prípade, keď pohľadávka veriteľa bola v čase uznania už premlčaná. Za uznanie nepremľčaného záväzku sa považujú aj právne úkony uvedené v § 407 ods. 2 a 3.

21. Podľa § 407 ods. 3 ObZ ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu, ak možno usudzovať, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku.

22. Podľa § 756 ObZ ustanovenia tohto zákona sa použijú, len pokiaľ medzinárodná zmluva, ktorá je pre Slovenskú republiku záväzná a bola uverejnená v Zbierke zákonov, neobsahuje odlišnú úpravu.

23. Podľa článku 1 ods. 1 Vyhlášky č. 11/1975 Zb. o Dohovore o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave (CMR) (ďalej len "Dohovor CMR"), tento Dohovor sa vzťahuje na každú zmluvu o preprave zásielok za odplatu cestným vozidlom, ak miesto prevzatia zásielky a predpokladané miesto jej dodania, ako sa uvádzajú v zmluve, ležia vo dvoch rôznych štátoch, z ktorých aspoň jeden je zmluvným štátom tohto Dohovoru. Toto ustanovenie platí bez ohľadu na trvalé bydlisko a štátnu príslušnosť strán.

24. Podľa článku 32 ods. 1 Dohovoru CMR, nároky z prepráv, na ktoré sa vzťahuje tento Dohovor, sa premlčujú za jeden rok. V prípade úmyslu alebo takého zavinenia, ktoré sa podľa práva súdu, na ktorom sa právna vec prejednáva, považuje za rovnocenné s úmyslom, je premlčacia lehota trojročná. Premľčacia lehota začína plynúť:

a) pri čiastočnej strate zásielky, pri jej poškodení alebo pri prekročení dodacej lehoty dňom vydania zásielky;

b) pri úplnej strate tridsiatym dňom po uplynutí dohodnutej dodacej lehoty, a ak nebola dodacia lehota dohodnutá, šesťdesiatym dňom po prevzatí zásielky dopravcom;

c) vo všetkých ostatných prípadoch uplynutím troch mesiacov odo dňa uzavretia prepravnej zmluvy. Deň, ktorým premlčacia lehota začína plynúť, sa do premlčacej lehoty nepočíta.

25. Premľčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého nárok (súdnu vymáhateľnosť) možno odvrátiť námietkou premlčania. Použitie tejto námietky má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, t. j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať.

26. Vzhľadom na to, že žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku uplatneného žalobcom, sa musel súd v prvom rade zaoberať otázkou, či je nároku žalobcu premlčaný. Obchodnoprávny vzťah vzniknutý medzi sporovými stranami na základe objednávky prepravy a jej uskutočnenia spadá pod právnu úpravu Dohovoru o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave (CMR), ktorý je potrebné považovať za lex specialis k právnej úprave obsiahnutej v Obchodnom zákonníku, pretože sa jednalo o medzinárodnú cestnú nákladnú dopravu, keď miesto prevzatia zásielky a miesto jej dodania ležia v

rôznych štátoch, keďže preprava bola realizovaná na trase: Zsujta - ZAPA Košice, teda z Maďarska do Slovenskej republiky.

27. Dohovor CMR, ktorý obsahuje osobitnú právu úpravy premlčania CMR v čl. 32, má prednosť pred právnou úpravou uvedenou v Obchodnom zákonníku (§ 756 ObZ). Podľa čl. 32 Dohovoru CMR sa práva premlčujú za 1 rok a v prípade úmyslu alebo takého zavinenia, ktoré sa podľa práva súdu, na ktorom sa právna vec prejednáva, považuje za rovnocenné s úmyslom, je premlčacia lehota 3-ročná. Z čl. 32 ods. 1 Dohovoru CMR vyplýva, že úprava premlčacej lehoty sa vzťahuje na všetky nároky z prepráv podľa tohto Dohovoru CMR a nielen na nároky, ktoré sú v tomto Dohovore výslovne upravené, teda i na zaplatenie ceny z vykonanej prepravy, i keď tento nárok v Dohovore CMR nie je upravený. Jednoročná premlčacia lehota začína plynúť uplynutím troch mesiacov odo dňa uzavretia prepravnej zmluvy, pričom deň, ktorým premlčacia lehota začala plynúť sa do premlčacej lehoty nepočíta.

28. V prejednávanej veci si žalovaný objednal u žalobcu prepravné služby objednávkou č. 1/2017-NK zo dňa 14.11.2017, a na jej základe žalobca realizoval pre žalovaného dve prepravy, a to prvú prepravu v období od 20.11.2017 do 24.11.2017, za ktorú žalovanému vystavil faktúru č. XXXXXX na sumu 1.996,49 eur a druhú prepravu v období od 27.11.2017 do 29.11.2017, za ktorú mu vystavil faktúru č. XXXXXX na sumu 1.183,99 eur. Žalovaný pred podaním žaloby uhradil žalobcovi 696,49 eur a po podaní žaloby 1.300,- eur, obidve uvedené sumy žalobca započítal na úhradu faktúry č. XXXXXX. Súčet oboch žalovaným zaplatených súm zodpovedá sume vyúčtovanej vo faktúre č. XXXXXX t. j. 1.996,49 eur (696,49 eur + 1.300,- eur). Keďže žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie 1.300,- eur späť, prvoinštančný súd rozsudkom č.k. 5Cb/13/2019-135 zo dňa 28.2.2020 konanie vo vzťahu k uvedenému nároku žalobcu (1.300,- eur) zastavil a v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť.

29. Voči plneniu z faktúry č. XXXXXX na zaplatenie sumy 1.183,99 eur vzniesol žalovaný námietku premlčania s poukazom na čl. 32 Dohovoru CMR. V zmysle uvedeného ustanovenia v prípade nároku z prepráv plynie jednoročná premlčacia lehota, ktorá začína po uplynutí 3 mesiacov odo dňa uzavretia prepravnej zmluvy. Uvedená pohľadávka žalobcu (na zaplatenie sumy 1.183,99 eur) vznikla na základe objednávky prepravy zo dňa 14.11.2017 a bola vykonaná v dňoch 27.11.2017 do 29.11.2017. Súd za to, že vo vzťahu k uvedenému nároku žalobcu premlčacia lehota začala plynúť odo dňa nasledujúceho po uplynutí trojmesačnej lehoty odo dňa uzavretia prepravnej zmluvy, uzatvorenej dňa 27.11.2017, ktorým dňom došlo k započatiu tejto prepravy, teda k akceptácii objednávky žalovaného (zo dňa 14.11.2017) žalobcom. Jednoročná premlčacia lehota v zmysle čl. 32 Dohovoru CMR tak začala plynúť (odo dňa nasledujúceho po uplynutí 3-mesačnej lehoty odo dňa uzavretia prepravnej zmluvy) dňa 28.2.2018 a uplynula dňa 28.2.2019. Žalobca svoj nárok na zaplatenie žalovanej sumy uplatnil na súde až dňa 25.3.2019, t. j. po uplynutí tejto doby. Nakoľko žalovaný v konaní právne relevantným spôsobom vzniesol námietku premlčania, žalobcovi v danej situácii nebolo možné premlčané právo priznať.

30. Súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že žalovaným realizované platby v sume 696,49 eur pred podaním žaloby sumy 1.300,- eur po podaní žaloby je potrebné považovať za uznanie dlhu podľa § 407 ods. 3 ObZ a že účinky uznania záväzku platbami, ktoré žalovaný uskutočnil, je potrebné vzťahovať na obe faktúry (. a XXXXXX), pretože sa týkajú toho istého záväzku žalovaného, z toho istého právneho titulu. Súd má za to, že ak sa plnenie poskytuje po častiach, premlčacia doba začína plynúť samostatne, inými slovami povedané, každé z čiastkových plnení má svoj samostatný právny osud, premlčuje sa samostatne a samostatne sa aj posudzuje (porov. rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 14.12.2006 sp. zn. 33 Odo 52/2005). Ak teda žalovaný realizoval v prospech žalobcu platbu 696,49 eur a následne aj ďalšie 4 platby v celkovej sume 1.300,- eur, je možné tieto platby považovať za uznanie záväzku žalovaného vo vzťahu k faktúre XXXXXX (vystavenej na sumu 1.996,49 eur, ktorá bola teda uhradená v celom rozsahu), avšak tieto čiastkové plnenia žalovaným nemožno považovať za uznanie záväzku podľa § 407 ods. 3 ObZ aj vo vzťahu k faktúre č. XXXXXX, vystavenej na sumu 1.183,99 eur, nakoľko, každá faktúra sa premlčuje samostatne, má svoju samostatnú premlčaciu lehotu.

31. Odhliadnuc od vyššie uvedeného považuje súd za potrebné, k tvrdeniu žalobcu, že v danom prípade ide o úmyselné konanie žalovaného, t. j. úmyselné nezaplatenie faktúry za poskytnuté služby, a preto sa má aplikovať trojročná premlčacia doba, poukázať na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16Cob/97/2011 zo dňa 25.04.2012, ktorý vo svojom odôvodnení o.i. uviedol, že: „Podľa čl. 32 ods. 1 Dohovoru o preprave v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave sa nároky z prepráv, na ktoré sa tento dohovor vzťahuje, premlčujú za jeden rok. Iba v prípade úmyslu, alebo takého zavinenia,

ktoré sa podľa práva súdu, na ktorom sa právna vec prejednáva, považuje za rovnocenné s úmyslom, je premlčacia lehota trojročná. Nie je možné akceptovať názoru, že Dohovor sa vzťahuje výlučne na zodpovedné vzťahy prepravcu a odosielateľa. V skutočnosti, pokiaľ Dohovor uvádza, že nároky z prepráv sa premlčujú v jednoročnej lehote (s výnimkou niektorých osobitne uvedených nárokov) je potrebné pod pojmom nárok chápať i nárok na prepravné. Odvolací súd dáva do pozornosti, že tento nárok nie je z aplikácie jednoročnej lehoty vylúčený. Ani odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu o tom, že samotné nezaplatenie prepravného je úmyselným konaním zo strany žalovaného, pretože z obsahu Dohovoru, ale i z logického výkladu čl. 32 ods. 1 je zrejmé, že pod úmyslom rozumie Dohovor iné prípady, ktoré sa viažu k úmyselnému nesplneniu povinností upravených týmto Dohovorom, napr. zodpovednosť dopravcu za stratu či poškodenie zásielky, ktorú spôsobil úmyselne, zodpovednosť odosielateľa za úmyselne upozornenie o nebezpečnosti prepravovanej zásielky a podobne." Pričom v danej súvislosti konajúci súd poznamenáva, že v prejednáwanej veci žalobca nepreukázal súdu úmyselné konanie žalovaného.

32. Súd na základe vyššie uvedených skutočností, citovaných zákonných ustanovení, ako aj vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nárok žalobcu bol uplatnený až po uplynutí premlčacej lehoty a vzhľadom na to, že žalovaný účinne vzniesol námietku premlčania tohto nároku, nemožno ho žalobcovi priznať.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

36. O trovách konania rozhodol súd podľa citovaných ustanovení. Žalobca sa žalobou domáhal celkovo zaplata sumy vo výške 2.483,99 eur. V časti o zaplata 1.300,- eur zobral žalobu späť z dôvodu, že žalovaný po podaní žaloby mu zaplatil uvedenú sumu, v zmysle § 256 ods. 1 CSP sa zastavenie konania v tejto časti (vzhľadom na správanie sa žalovaného po podaní žaloby) považuje za úspech žalobcu a predstavuje rozsah úspechu v spore 52,34 %. Žaloba bola zamietnutá čo do zaplata sumy 1.183,99 eur, ktorá predstavuje 47,66 % žalovanej istiny. Keďže pomer úspechu a neúspechu žalobcu a žalovaného bol takmer rovnaký, nepriznal žiadnej zo strán sporu právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.